

BUDAPESTA
10 Februarie st. v
Dumineca 22 Februarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 12.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

Dise dara numai atâtă :

— Vom vedé mai târziu !

Din momentul acela înse nici el nici Barbu nu mai vorbira despre acést'a. Acela lasă timpu lui Barbu a se recrea puțințel după oboselile unei caletorii atât de îndelungate; acesta speră, că parintele seu încetul cu încetul va uită visul acesta al lui si va renunția d'a oferî fiului seu o stare ce nu-i conviniă nici decăt.

Cu atât mai neplacutu fu dara suprinsu Barbu, cetindu epistol'a parintelui seu, din care află, că nu numai acela, ci si opiniunea publica pretinde că densusl sè ocupe unu postu înnaltu.

Cu ce placere l'ar fi ocupatu el, de cumva s'ar fi simțitu capabilu a corespunde, deca ar fi studiatu la Paris, în locu de-a petrece timpul scumpu însedar ! A ocupă unu postu înnaltu, după rentorcerea sa dela Paris, — acesta a fost si planul lui când a plecatu în străinatate, când parintele seu l'a tramisu în Evropa sè-si faca studii.

Dar acuma, după ce a petrecutu sîșese ani la Paris si s'a rentorsu cu unu testimoniu escelinte, el

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Si ea se asiedia într'unu scaunu, ier Barbu ocupà locu în altul lângă ea.

sciea că publicul va aştepta multu dela dânsul, că ochii tuturor vor fi atinţi asupra lui, — sciea, că aşteptarea generală va fi esagerată; considerându apoi toate aceste, îşi făcu o concludsiune foarte înspaimântătoare, ruşine si blamagiū, ceea ce îl îndemnă a refuśa cu desevârşire ori cât l'ar rugă parintele seu si ori cât ar pretinde opiniunea publica.

Cu nespusa durere luă el acésta decisiune, dar vedea, că nu póte sè face altfel. Mai bine a renunċia din capul locului, decât în urma a patî ruşine!

Il doreă, că a perdutu însedar şiese ani din vietă sa, că si-a risipitu cea mai mare parte din averea sa; dar îşi propuse, că va îndreptă gresiel'a sa, de acuma înainte se va retrage de lume, va studiă cu diligenċia neobosita, că sè suplinésca ce a negligatu, că astfel mai târđiu totuśi sè póta realisă dorintă parintelui seu si sè ocupe unu postu în care sè póta lucră pentru binele tierii si pentru rennaltărea splendorei cam întunecate a familiei sale.

Dar pâna când el medită asiă, trecu unu timpu îndelungatu, si numai într'unu târđiu îşi aduse aminte, că Almadina îl aştepta de multu, căci tocmai când plecă la dâns'a, primî epistol'a parintelui seu.

Că sè se ferésca de ori ce scaadalu, ce ar fi pututu dóra ea sè produca, Barbu îşi luă peleră sè mérċa la o întvedere dela care atêrnă líniscea si fericirea lui, care înse putea sè devina si fatala pentru el!

Ănim'a-i palpită ferbinte când făcu primul pasiū, căci în momentul acela i se redeşteptara tóte suvenirile trecutului seu din Paris. Cum avea sè-l primésca dâns'a, dupa o despartire atât de neplacuta? Cu ce putea sè se escuse dânsul?! Si altele multe întrebări ce-si propunea, si la cari nu sciea raspunde, i îngreunau si încurcau situaţiunea în care se află.

Si 'n mijlocul acestor întrebări, pe nesimtite, i se furisă în internu o impresiune neaşteptata, vechiul amoru al seu pentru Almadina.

Da, neaşteptata impresiune, căci el deja credea, că a uitatu de multu pe Almadina. În momentul aceste înse renviara în sufletul lui tóte acele mii de plăceri si încântaminte, cu cari Almadina îl sciū încatenă cu atăta picanteră dragalasiă!

El nu mai iubiă pe Almadina, dar figur'a ei i revocă în memoria unu timpu fericitu, si nu se póte sè nu cugetămu cu plăcere la fiintă care ni-a produsu momente fericite.

Barbu îşi aduse aminte de tóte acele momente, îşi întipui starea desperata de acuma a ei, lipsita de ajutoru, remasa singura cu copilasiul . . .

Ah! copilasiul!

La cuvântul acesta Barbu tresari. Si din momentul acela, ori ce disgustu ar fi simtătu faċia de ea, acela s'ar fi stinsu numai decât. Cum sè fi urătu el pe Almadina, care nici odata nu i-a facutu nici unu reu, care i-a înauritu câtiva ani din vietă, care eră mam'a baiatului lui?!

Nu ura, ci compatimire; nu dispretău, ci dorintă d'a ajută umplura ănim'a lui Barbu în momentul acesta. Si sub impresiunea acestor sentimente îşi îndreptă pasii spre usă, decisu a merge la Almadina, că sè complaneze cu dâns'a caus'a într'unu modu cât de conveniabilu.

Dar tocmai când ajunse la usă, aceea se deschise cu mare iutielă si întră Almadina.

Rumena la faċia de obosela, tremurându în totu corpul ei, ea privi iritata în gîuru de sine, deca n'a vedut'o cineva venindu aice.

Barbu la rëndul seu privi si el afara pe usă în-

tredeschisa, sè vedea deca nu este p'acolo cineva, căci acésta neaşteptata visita putea sè fia pentru dânsul foarte compromitetóre.

Afara înse din întemplantare nu eră nimene, si asiă Almadina putu sè între neobservata.

Tóte aceste se petrecura în timpu de unu momentu, si Barbu — de si atinsu neplacutu prin acésta surprindere — grabi s'o salute cu afabilitate:

— Ah! ce surprindere placuta!

— Îmi întipuiescu, — response ea cu ironia. Pentru aceea ai grabitu sè vii la mine, dupa cum mi-ai tramisu vorb'a.

— Tocmai atunce primii o epistola si . . .

— Ti-a trecut u poft'a d'a mai vini la mine. E bine, vedându că nu mai vii, am plecatu eu la tine. Ieta-me-s dar aice!

— Bine ai vinitu! Te rogu, ocupa locu!

— Multiamu, căci dupa obosela multa în adevăr am trebuintă de repausu.

Si ea se asiedă într'unu scaunu, ier Barbu ocupă locu în altul lănga ea.

— Cu ce am meritatu eu acésta portare a ta? — începū dâns'a numai decât. Sè uiti sacrificiul ce ti-am adusu, sè stergi din ănim'a-ti suvenirea dălelor fericite petrecute dimpreuna, sè me arunci dela tine, sè parascesci copilasiul teu, fàra nici o vorba, sè fugi dela Paris, lasându-me în vârtejul desperăţiunii?

— Fii liniscita, eu nu te-am parasitu pentru totu-de-una!

— Nu, si totuśi ai plecatu fàra sè-mi dăci celu putănu o vorba de despartire! Ai fugitu! . . . Hahaha!

— N'am fugitu, dar împregurările m'au silitu sè plecu numai decât, si asiă nu avui timpu sè me întelnescu cu tine.

— Fia si asiă! Sciū că ti-a parutu reu! Ce bine dara, că am venitu eu dupa tine! Vedi! par că asiū fi sciutu, că nu mai poti de dorul meu!

— Esti nedrepta deca-ti bati jocu de mine, — response Barbu. Viitoriul va dovedi, că nu te-am uitatu si că n'am fost ingratu faċia de tine.

— Si prob'a cea mai invederata în privintă acést'a, va fi de siguru, incidentalu cununfei tale cu Florica Pomescu.

La rostirea acestui nume Barbu tresari. Eră provocatu. Trebuia sè respundă apriatu. Dar cum putea sè face asta în faċia Almadinei?

În urma el dăse:

— Cine ti-a spusu ast'a?

— Toti cu cari am vorbitu, si mai ales ănim'a mea. Tu n'ai vinitu însedar la cas'a acést'a. Amorul vechiu Ńi-s'a redeşteptatu, pe mine m'ai uitatu si acuma iubesci pe Florica si voiesci s'o iei de soċia.

Barbu esită unu momentu, apoi îmbracându o faċia seriósă, dăse:

— Si de cumva ar fi asiă?

— Hah! Asiă dara nu m'am însielatu!

— Cine m'ar împedecă? — urmă Barbu resolutu.

— Eu! — strigă Almadina sarindu în picioré.

— Cum? Pe ce temeiu?

— Pe temeiu legaturei năstre din trecutu, pe temeiu amorului nostru, pe temeiu promisiunilor tale . . .

— Tóte acele nu me potu împedecă.

— Nu! E bine, atunce voiu merge si eu la cunună ta, voiu duce acolo si pe copilasiul nostru, si în momentul când preotul va voi sè-ti primésca jurământul de credintă, voiu sarî din mijlocul mulţimeii.

si voi strigă : „Mirésa ! nu crede juramântul acesta !
Buzele cari ti-l pronuncia, sânt tradatóre !“

Aice ea tacu unu momentu, apoi continuă cu
acelasi focu :

— Si de cumva nici aceste vorbe n'aru înstrai-
ná-o, asiu redică sus copilasiul si asiu dîce : „Iéta ba-
iatul acesta ! E al lui Barbu. Eu sîm mam'a lui !“

Barbu stetea încremenitu. Acésta amenintiare îl
înfióră, căci — cunoscîndu pe Almadina — el o credea
capabila d'a o si execută.

Si atunci ! . . .

La perspectiv'a acést'a se cutremurà, căci acolo
vedea ruşine si blamagu.

Numai decăt recunoscù, cà el a condusu conversa-
şaune în o direcţiune periculósa, căci s'a întaritu
dorul de resbunare a ei. Nu acésta fu intenţiunea lui
înainte de întêlnire ; din contra, el voi s'o liniscésca, sê
complaneze cu dîns'a caus'a delicata asiá, cá amêndoi
sê se desparta multiamiti. Dar iéta, ce se întêmplà ! O
vorba nesocotita derîmà totu planul seu combinatu cu
atâta precauţiune !

Nu sciea ce avea sê faca spre a se scóte din acésta
mare si neplacuta încurcatura ? !

În urma apoi începù :

— Sê vorbimu cu sânge rece ! . . . Dar mai ân-
tâiu ocupa locu !

(Va urmá.)

Lupt'a.

(Fragmentu din j oem'a eroica „Predila“.)

a lupta se pornira,
Că nescé tauri mari,
Pe data sê cîocnira,
Dar ambii-s crunti si tari . . .

Toti tacu, se 'nfióréza ;
Dar cei doi luptatori,
Din arme schinteicza
Cu fruntile 'n sudori.
Aprinsi de 'nversîunare
Aren'a o strabatu ;
Nubar fiul celu mare
Parea că e turba'u.
Durerile 'nfocate
Românul si-a uitatu,
Puterile secate
În peptu-i s'a 'ncordatu.
El că unu sîoimu s'avênta
Usîoru în saltaturi,
Câmpi'a se 'nspaimênta
D'a sale lovituri.
Dar fierul ce straluce,
Zadarnicu schinteindu,
Si vine si se duce
Si cade vâjâindu ;
Căci si-unul si-altul bate,
De suna vâi adânci :
De cîocnete turbate
Chiar corbii esu din stânci.
Din stâncile vecine
A codrilor betrâni,
Ce peste vâi, colino,
Domniau cá vechi stapâni

Parea că nu-i putintîia
În cei doi luptatori
Sê fia biruintîia,

Asiá-s de 'ngrozitori.
Ací pe locu se 'nfrunta,
Si iér se despartîescu ;
Că negri nori se 'ncrunta
Diu nou când se 'ntálnescu.
Se fulgeru cu privirea ;
Se sorbu în resuffári,
Uimita parea firea
D'a lor încaierári
Pagânul se aprinde
Si dá nepasatoru ;
Fiintiele murinde
Prin tîepe se 'nfioru.
Chiar sórele sub unde
De nori ce urca linu,
Lumin'a si-o ascunde
Si el de gróza plinu.
Iér Corbii începu sê sbórc
Că stoluri de cocori,
Si 'n dantîari cobitóre
Priviau spre luptatori.

Că Demonii se bate
P'unu sufletu a robí.
Cu armele turbate
Ei dau, nu potu sdrobi.
Pe jos fâr' de 'ncetare
S'alungu si se isbescu ;
Din ce era, mai tare
Aren'a o largescu.
Si nimeni nu cutéza
Sê dîca vr'unu cuvêntu,
Toti Turcii greu oftéza,
Lasându armele 'n vêntu . . .

Nubar, nebunu de truda,
S'aude-amaru grintîându,
Si 'n gróznic'a lui cîuda
S'arunca tremurându !
Din coiful lui Predila
Schinteile se urcu,
Lovitu cu mare sila
De nemilosul Turcu.
Că leu ranita ragnesce !
Si de-ati vedîutu prin nori,
Pe paseri cum gonesce
Heretii sburatori ;
Asiá Românu-alunga
Pe Turcu din locu, în locu,
Si că unu lupu în strunga,
Din ochi el vêrsa focu.
Asiá cât e de mare,
Aren'a ocolescu,
Si-apoi, cu 'nfocate
La mijlocu se lovescu.

Din ei amaru de mórte
E unul sângeratu,
Hangerul sê mai pórté
Puterea i-a sburatu.
El sîovaie 'n tacere
Si cade tremurându,
De crudu si de durere
Hangeru 'n dinti muşcându.
În propriul seu sânge
Se sbucîuma de doru,
Cu mân'a ran'a si strînge
Scrâsnindu 'ngrozitoru . . .

VASILE RUSANESCU.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dîu'a sept.	s.l.v.	s.l.n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	10	22	S. M. Mart. Haral.	6 45	5 15
Luni	11	23	S. M. Mart. Vlasiu.	6 44	5 16
Marti	12	24	Par. Meleție Eps.	6 42	5 18
Mercuri	13	25	Par. Martinianu.	6 40	5 20
Joi	14	26	Cuv. Par. Auxentiu.	6 39	5 21
Vineri	15	27	S. Apost. Onisimu.	6 38	5 22
Sambeta	16	28	Mart. Pamfilu.	6 36	5 26

Dela Paris.

— 17 februarie.

Recomandu atențiunii Don Juanilor acésta istoria.

Galantul secretaru al unui munte de pietate d'aice, într'un'a din zile face acea descoperire, că din ferést'a unei locuințe de podu de peste drumu privesce afara unu frumosu capu de femeia.

El umbla, cauta si afla, că aceea e soğı'a unui bietu mesaru saracu, care — că se ajutore pe barbatul seu ce nu-si capeta de lucru — se ocupa si cu spelatu de vestminte albe fine.

Secretarul numai decât devine nemultiamitu cu spelatorés'a lui de pân'atunce, si incredintéza tóte vestmintele sale de spelatu frumóse mesarese, la care — în interesul camesilor si al manchetelor — înca în dîu'a aceea se si duce de dóue ori.

Jun'a femeia nu pentru aceea s'a nascutu în quartierul St. Antoniu, că se nu ghicésca numai decât, ce duce pe dl secretaru în al síesele etagiú de dóue ori într'o di, deci, când barbatul ei se rentórcé si se plânge iérase de timpurile rele, promite acestuia, că va usiorá starea lor.

În dîu'a urmatóre secretarul cerú unu rendez-vous. Femei'a ficsá o óra; secretariul sosése cu ánima palpitánda si vré se îmbratísieze pe frumós'a meserésa.

Dar în momentul acela s'aude sgomotu de cátra usi'a si nevést'a síoptesce cu n'florare: „Súntemu perduti! Barbatul meu!”

Secretarul privesce 'n giuru de sine. Nu gasesce nici unu obiectu în care s'ar poté ascunde. Atunce femeii i plesnesce prin minte o ideia salvatóre, si ascunde pe secretarul în o lada destul de lunga.

Barbatul e fórté iritatu. El are trebuința de 200 franci, si n'are altu obiectu de dusu la muntele de pietate, decât — lad'a. El chiama ajutoru, lad'a se transportéza jos, la muntele de pietate, de-a dreptul în secțiunea mobilelor.

— Dóue sute de franci pe acésta lada si cuprinsul ei, — díse el acolo impiegatului ce se mirá.

— Deschide-o dara, se vedemu ce se afla în ea, — respunse acela.

— Nici decât nu potu face acést'a.

— Asiá dara nu vei capeté bani.

— Nu-mi pasa. Nu-mi dati! Da-mi-va directorul. O ducu de-adreptul la el.

Atunce din fundul ládii se audu niște voci gelnice:

— Dà-i, dle Colbert, căci déca omul acesta me va duce la directorul, îmi voiú perde postul . . .

Mesariul a dusu cele 200 de franci acasa soğıei sale, iér dl secretaru înca în dîu'a aceea s'a rentorsu la spelatorés'a-i de mai nainte.

GASTON.

Din dieces'a Lugosiului.

(Înfintiare de biblioteca districtuala în districtul Ciacovei.)

Polia 15 februarie.

Multu stimatè domnule redactor!

În districtul protopopescu gr. c. al Ciacovei înca în anul trecutu s'au întrodusu niște conferintie protopopesci districtuale, cu scopu că clerul districtualu se aiba ocaziune mai adese ori a conveni pentru consfatuire în privintí'a conducerei poporului concrediutu lui; pentru a stérpi unele abusuri ce dóra aru fi, si pentru întroducerea bunei moralitáti la poporul districtualu.

În un'a din aceste conferintie s'au decisu si infintierea unei bibliotece districtuale sub numele: „Biblioteca districtualu gr. c. al Ciacovei“.

Îndemnu la infintierea acestei bibliotece a datu fericitul Pavelu Brea fostul parocu gr. c. în Ghiladu, care a testatu mic'a sa biblioteca pentru infintierea bibliotecei districtuale. Clerul districtualu avéndu cunosointia despre acestu remasu a si decisu infintierea bibliotecei, si că acea se aiba unu venitoriu siguru, a compusu statutele infintíandei bibliotece si le-a susternutu ordinariatului din Lugosiu spre aprobare. Acel'a prin decisul consistorialu de dtu 16/5 1879 nr. 508 a si aprobatu statutele. Aprobándu-se statutele, conferintí'a districtuala si-a începutu agendele prin primirea bibliotecei dela famili'a fericitului parocu, si asiá e sperare: că cu timpu prin ofertele clerului districtualu isi va luá unu avéntu spre înflorire.

Clerul, că se-si póta ajunge scopul, în § 2 al statutel a decisu că fia-care membru din districtu se contribue 50 cr. lunari. Fiindu înse numerul clerului districtualu cam micu, si dorindu că biblioteca se înflorésca, în § 15 al statutelor, a deschisu calea si la alti individi de a poté fi membrii: fundatori, onorari si binefacatori, si adeca unu membru fundatoru póte fi care platesce odata pentru totu-de-una 10 fl., binefacatori si onorari cari donéza 5 fl. ori ver' unu opu de asemenea pretiu, si a decisu în conferintí'a tînuta la 8 jan. 1880 că acésta se se publice în díuarele nationale, că dóra se vor aflá asiá individi cari ar îmbracisiá mic'a acésta întreprindere.

Cunoséndu din aceste, multu stimatè domnule Redactoru, tendintí'a salutara a clerului districtualu, sînteti rogati a publicá în colónele pretíuitului díuaru ce-l redigiati, că on. publicu cetitoru avéndu cunosointia, se aiba ocaziune a îmbracisiá întreprinderea nóstra.

NICOLAU POPOVICIU,

notarul conferintíei.

Carnevalul în Roma.

Carnevalul apusenilor a trecutu. Díuarele publica numai reminiscentie din acela. Astfel gasimu în „Románul“ o corespundintia din Roma, din care scótemu aceste:

Carnevalul, încântatóre lectritie, se compune aci din o seria de serbári, durándu cam vr'o 12 zile, si, care fiindu sub conducerea unui comitetu ad hoc al carnevalului, are farmecul d'a avé totul variatu si cu ordine.

Locul principalu unde se petrecu cele mai frumóse actiuni ale petrecerilor, este Corso, care e strad'a

principala a Romei, întindându-se dela Piazza del Popolo pâna la Piazza Venezia, pe o lungime de unu kilometru si jumătate. Nu e feréstă, balconu, usia de pravalia, care sè nu fia transformata în atâte si atâte elegante logi. De pe la 2 ore, în fia-care dî, tôte aste variate cuiburi sînt întiesate de frumoşe capete romane în toaletele cele mai distinsse. Totu Corso este înundatu de lume, care circula între cele două pietie; mai toti au câte unu sacu de gâtu plinu cu confetti si câte o masca de sîrma pe faşia. Numeroşe masce, isolate séu pe grupe, îsi facu apariţiunea prin asta mare de lume. Tôte coconitiile de prin balcone, avêndu si ele transparentele lor mâsci, arunca mici buchete de flori séu confetti, trecetorilor de prin dreptul lor. Li se ripostéza cu mai multa séu mai puţina furia. E totu ce pôte fi mai frumosu de a se vedé continu'a lupta între strada si fereste; e o lupta încarnata: lumea se aglomeréza în faşia vr'unui balconu si începe a-l bombardá cu confetti, (sînt mici bule de făina în form'a cofeturilor rotunde); li se raspunde; a fost destul atât, pentru cá unu zidu teribilu sè se formeze si sè atace cu o astfel de furia, în mijlocul unui astfel de sgomotu, în cât nu scii déca mai esti în lume, séu în infernu. Cantitătile de confetti séu Coriandoli care se arunca, sînt enorme; o dama singura, Mercuri, a aruncatu din balconu aprópe 6000 de livre. Nu ve mirati, căci am vedîutu ênsimi lupte în care cei de pe sus desiertau sacul întregu în capul fericitilor trecatori. Închipuiti-ve ce fel ese cineva din o asemenea lupta! Déca are haine mai închise, apoi de siguru pôte fi luat dreptu unu moraru! Veseli'a care se vedé întiparita pe feşele tuturor frumóselor aruncatóre este indescriptibila. Ce vreti? E ocaşiunea cea mai lesnicósa, în care mignónele patriciane potu aruncá, fâra controlu, unu gentilu buchetielu, compusu dupa limbagiul florilor, frumóselor curtesani, cari îsi rupu gâturile, printre mulţime, pentru a le puté obtîné! Si aci, cá pretotindeni.

Astfel de preâmbłari cu lupte de coriandoli au duratu pâna Mercuri. Pentru joi au fost înterdise, căci asta erá dîu'a destinata pentru marile mascherade pentru care comitetul pusese unu premiu de 2000 de franci.

Dîu'a de joi, de ordinaru, este apogeul serbărilor. De astadata trasurilor, numai cele cu 2 si 4 cai, le erá permisu de a circulá pe Corso. Fia-care trasura erá unu adeveratu cosiu de buchete. Schimburile se facea între lumea din trasuri si între fereste. Masce numeroşe si multe, tare frumoşe. Regele si regin'a împreuna cu principele de Neapoli ocupau balconul palatului Tiano si au aruncatu numeroşe buchete, cu o alegretie nespusa. Numeroşe caruri colosale garnite cu flori si pline de frumoşe Romane costumate, represintându diverse personaje mitologice, au circulatu pe Corso. Nu aceste înse erau mascheradele organizate pentru a obtîné premiul de 2000 franci. Pe la 3 ore, o mişcare se facu printre mulţimea de pe Piazza del Popolo. O maschurada aparea: erá Orientul regeneratu. Primul caru, avêndu form'a unui pavilionu turcescu, cu scări, ornatu de covóre, casemire si alte stófe orientale, si umbritu de imense ramuri de palmi, contînea numeroşe personaje în costume turcesci cu cadánele lor. Ve marturisescu, cá bogati'a costumelor, gustul si ingeniositatea combinaţiunii facea a se crede cá premiul de 2000 lei i va fi adjudecatu. Al doile caru se compunea din negri si sclavi eunuchi. Decepţiune amara! Dupa vr'o jumătate óra, sunetul unor trompete neobiciuite se facea a fi auditu; mişcare generala, strigate enorme: erá o nóua maschurada. Ho! Ho! Aci se facemu puţina atenţiune, căci asistámu la

o nunta de argintu din evul mediu. O suta persóne compuneau cortegiul. Unu portu-drapelu calare cu doi trompetisti si doi heroldi, în somptuósele costume ale epocéi, deschideau drumul; numerosi archebusieri, toti cu arme vechi, erau înaintea unei frumoşe litiere purtata de servi, în care erá unu respectabilu cardinalu cu figur'a cá si de maimutia si care avea numărós'a lui suita.

Bufonii nu lipsiau, ba înca unul facea unu ne-bunu efectu, fiindu calare pe unu încapatînatu de magari care nu voiá a merge de cât tarîtu de doi din lacheii curtii. Magistratii în tînuta severa si cu nasuri caraghióse veniau imediatu dupa bufoni; iér la spatelile lor, calául în plina uniforma, cu instrumentul meseriei si cu suit'a obicînuita. Musicantii, cu enormele lor luthuri si cu fluere, veniau înaintea carutiei principilor, numai de pene, auru si draperii, colori vii; numerosi cavaleri, pagii, cari mai de cari mai rococo, continuau fil'a; o enorma carutiá roşia, în care erau damele curtii si spros'a (mirés'a), d'o elegantiá rara si careia nu-i lipsiau amorasii îmbracişati, numai în auru, erá încungîurata de dame calari, fantasini si feluriti guardii cu lănci, arme si scuturi de tóta curiositate. Acestia încheiau cortegiul. Închipuiti-ve sucesul ce a avutu fericit'a ideia a pictorului Limonetti, căci mascherad'a erá a asociaţiunii artistilor! Aclamaţiunea erá unanima si d'asta-data premiul nu mai putea fi pusu la concursu. Si nici nu putea fi altfel! Nesce artisti, cari aveau la îndemâna costume, instrumente si arme, carora si particularii le-au venitu în ajutoru, cum au facutu principii Chigi si Lancellotti, cari le au oferitu anticele si curiósele carutii, aru fi trebuitu amendati déca nu aru fi reuşitu în a produce ceva de gustu.

Acestea au fost singurele două mascherade care au mişcatu tóta lumea. Si ce e dreptu, cá aveau cu ce! Tôte sutimile, potu díce mfile de mâsci care înundau Corso, erau fâra importantia.

S'a mai remarcatu, credu, de multa lume, într'o eleganta trasura particulara, doi copii cá de 6—7 ani, în nesce gentile costume de marchisi, unul rozu si altul auriu. Perucile lor albe si nesce frumoşe mustati negre contrastau cu micimea corpurilor lor. Erá înse atáta gustu în compunerea astor costume si în tînut'a micelor personaje, cá tóta lumea nu s'a pututu abtîné d'a nu scóte unu ah! ah! de admiraţiune. Erá pré puţinu lucru înse pentru a puté obtîné unu premiu.

De unu lucru curiosu nu voiu trece cu vederea a ve mai întretîné. Prin tóta mulţimea imensa care e pe Corso, închipuiti-ve cá în tôte dílele pe la 5 ore se face o cursa de cai liberi. Tóta strada se asterne cu unu nisipu roşiu (terra di Puzzoli). Carabinienii si soldatii, împreuna cu gardii municipali, urca cu mare anevointia tóta lumea pe trotuare. Dupa asta operaţiune, din Piazza del Popolo se dá drumul la caii pusi la concursu, ornati cu diferite flori si panglice, liberi, cari, spaimântati de lumea care scóte unu strigatu unanimu, iéu fug'a spre Piazza Venezia, unde i aştépta stapânii cu membrii comitetului, si cari dau premiul primului ajunsu. Acésta se numesce Corsa dei barberi. Aste curse nu sînt scutite de diferite accidente, căci lumea, împingêndu-se adese ori pré multu, face cá câte unu nenorocitu sè ajunga prin piciórele cailor.

Nu credeti înse cá carnevalul se încheia aci. Comitetul a sciutu a organisá cu gustu diferite baluri mascate si costumate (Veglione) prin diverse sale unde lumea nu crutia nimicu pentru a se amúsá.

A ve preâmbłá prin vast'a sala a Politeamei,

prin Alhambra, prin salele teatrelor Argentina, Valle si Apollo; a ve descrie elegantia si scumpetea toaletelor, costumelor, frumóselor vorbe aruncate printre masci, modul de a dantiá, de a soupá si mijlocul de a scapá sè nu te ratacesci prin enormul busunaru al vre unei magiciene, séu al unui gigantescu Pulcinella, aru fi a ve scrie, nu de diece ori, dar de sute de ori înca atât, si ve marturisescu, gentile cetitóre si amabili cetitori, cà sânt mortu de obositu. N. GR. M.

Cronic'a lunei.

Cris'a ministeriala în Viena s'a terminatu. Baronul Conrad de Eybesfeld, pân'acuma locu-tînetoru în Austri'a-de-jos, fu numitu ministru de instrucțiune publica si baronul Kriegsau fu numitu ministru de finacie.

Banul Croației, baronul Mazuraniciu, si-a datu dimisiunea. În locul lui va fi numitu contele Peia-ceviciu.

În Tirol, precum scriseram deja, s'au tramisu niște trupe. În același timp guvernul din Viena a tramisu cabinetului din Roma o nota, pentru a esplicá, cumca agitațiunile partidei „Italia irridenta“ facu necesarie aceste precauțiuni, cari de altfel nu implica nici o dispozițiune ostila càtra guvernul din Roma.

Nou atentatu în contra țiarului. Evenimentul celu mare al dîlelor trecute este noul atentatu în contra țiarului. Acesta este mai grozavu decât ori care atentatu de pân'acuma. În septemânile trecute țiarul în tóte deminetile primia câte o epistola négra, în care i se dicea, cà deca nu va schimbá sistemul seu de domnire, va fi omoritu. Din caus'a acést'a s'a luat diverse mesuri de asigurare, gard'a de cozaci s'a schimbatu cu fiulandezii, personalul serviciului din palatul de iérna s'a înlocuitu prin ómeni recomandati de poliția secreta; dar însedar, epistol'a négra totusi se aflá în tóte deminetile pe més'a țiarului, carele petrecea într'aceste niște momente de adeverata teróre. La 17 l. c. sér'a el si cei mai tineri doi fii ai sei, Alexis si Sergei, precum si principessa de Edinburg petrecura timpu mai îndelungatu decât de alta-data la patul țiarinei bolnave, care atunce se aflá fórte reu. În urma împeratul si pruncii sei parasira odaia în care se aflá bolnav'a, si în odaia vecina îl mai însotira ducele Alesandru de Hessa si principele Bulgariei, cari așteptau acolo spre a merge dimpreuna cu țiarul în salonul de theia. Atunce de odata resuná o esplosiune grozava, care cutremurá totu edificiul. Acésta facu o impresiune atât de cumplita asupra țiarului, încât deveni palidu cà mórtea si trebuí sè se radieme de cei din giuru. Esplosiunea a aruncatu în aeru salonul de theia, unde avea sè mérga țiarul, dar unde — din caus'a întârdiării sale la soși'a-i bolnava — el sosi mai târdíu de timpul ficsatu. Salonul a fost subminat, si esplosiunea a omoritu la momentu pe 9 soldati si a ranitu greu pe alti 45. Déca vom considerá, cà la acésta subminare au trebuitu sè lucreze mai multi ómeni si mai multe díle, va trebui sè facemu conclusiunea, cà conjurațiunea nihilista a petrunsu pâna si 'n personalul serviciului si al pazei palatului de iérna.

Francia firesce cà nu póte lasá cá Germani'a s'o întréca în privinti'a reorganisațiunilor militare. Ministrul de resboiu voiesce sè reorganizeze cu totul cavaleri'a. Cu aceste lucrári s'a însarcinatu generalul de infanteria Clinchaut si generalul de cavaleria Gallifet, cari au sè-si dea parerea asupra proiectului facutu de ministru.

Engliter'a si Persia au semnatu unu tratatu, pentru a permite acestei din urma puteri de-a ocupá orasiul Herat, cu condițiunea de a sustiné politic'a Engliter'e în Afghanistan. Afara de acést'a Engliter'a va construi o linia de drumu de feru dela Teheran la golful Persianu.

Príncipele Bulgariei, înainte de a plecá la Petersburg, a datu în Rusciucu o proclamațiune càtra poporul seu. Príncipele declara Bulgarilor, cà ei datoréza libertatea lor marinimiei monarchului rusu. Bucuri'a si fericirea Rusiei aru fi si bucuri'a si fericirea Bulgariei si de aceea tîne de cea mai sánta a sa datoría de a se duce ênsusi în Rusia, spre a esprimá țiarului cea mai caldurósa recunoscintia a Bulgariei.

Literatura si arti.

Nr. 3 al „Siedetórei“ contine urmatórele materie: Puterea credintei desierte, de Silvio; Pastorul din Carpati, de Ion Bumbacu; Cum s'a facutu progresul economic, de dr. Giorgiu Popa; O femeia sirguinciósá, de Elia Popu; Viersu ce se cânta la morti, de același; Belgrad înainte cu trei sute de ani, (ilustrațiune); Lécu contra gârgaritiei, de I. Cuparencu; Ce e nou în tíera si lumé? Hodoroscu si Troscu; A mutatu gardul; Svatul bunu; Pausz (versu); Calindaru pe jumetate de luna; Înetu la urechia. Pretiul pe unu anu 2 fl., pe jumetate de anu 1 fl.

„Scól'a Româna“. Subsemnat'a redacțiune aduce la ênoscintia onor. publicu cetitoru, cà peste puçinu „Scól'a Româna“ va începe sè reapara, si pâna la finele anului c. se vor publicá tóte numerele apromise, astfel cà onor. prenumeranti nu vor avé, din caus'a acést'a, nici o scadere. Caus'a întârdiării de pâna acum este, cà dl Nicolae Fekete Negrutu din Gherla, carele se legase a înfintia aici în Naseudu o filiala a tipografiei „Georgiu Lazaru“ din Gherla, în urm'a urmelor ne-a lasatu pe jos, despre ce înse mai multe în numarul 1 al foii. Acum „Scól'a Româna“ se va tipari în Bistritia; cu tóte aceste prenumeratiunile binevoiesca a se tramite la — Redacțiunea „Scólei Române“, în Naseudu (Transilvania).

Representațiunea clubului studentilor din Iasi a fost stralucita. Produsul ei s'a urcatu la sum'a de 900 fr. si ar fi fost si mai mare, deca, cum dice „Stéua României“, comitetul teatrului naționalu n'ar fi gasitu de cuviintia sè ié 400 fr. pentru sala, luminatu, musica. Studentii, încuragiati de acestu succesu, aru voi sè dé o nóua representațiune din al careia produsu jumetate s'ar acordá „Reuniunii femeilor române“ din Iasi.

Carlotta Leria, jun'a cântaretia româna, a debutatu de curêndu cu mare succesu la oper'a din Novara. În „Dinorah“ dên'sa a fost chiamata înaintea rampelor de dóue-dieci de ori. Numai decât fu angagiata pentru teatrul dela Fiume.

„Cursu de stenografia“ de Dimitrie D. Paunu, stenografu al camerei României, a eşitu de sub tiparu. E o carte utila tutoru studentilor liceali si universitari, precum si celor ce voiescu a-si face o cariera din art'a stenografiei. Pretiul 2 lei 50 bani.

Societatea de cultura Macedo-Româna peste puțin își va terminá publicarea albumului, al carui produsu este destinat u șcólelor din Macedonia. Albumul este lucratu în genul diarului „Paris-Murcia“. În el se vor gasi publicațiunile tuturor barbatilor nostri de statu, autografele somitátilor României, scrieri de ale tuturor barbatilor nostri de meritu, autografele mitropolitilor, episcopilor, autografele șiefilor armatei, etc. Liste de subscrieri s'au deschisu deja pentru acestu

albumu unicu, în care se va vedé buchetul întregi societăți române. Prețul este : 2 fr. exemplarul pe hârtia ordinara, 5 fr. pe hârtia mijlocia, 10 fr. pe hârtia de lăsu.

Piese muzicale noue. Numerul celu mai nou (9) al „Lyrei Române“ conține și pies'a „Primul balu“, polca mazurca, pentru pianu, de Ersilia Nicora. — La Fridericu Pirnitzer în Budapesta a aparut : „Des Meeres und der Liebe Wellen“, polca-mazur, de Willy Deutsch, prețul 50 cr. — La Táborzsky și Parsch în Budapesta a eșitu : „Amazonok indulója“, marsiu din pies'a „Székely Katalin“, de Alecsiu Erkel ; prețul 80 cr., — și 10 cântece totu din acésta piesa, prețul 1 fl. 50 cr.

Diuaristicu. Dni Gr. P. Olanescu și C. T. Vivescu, șiefi de serviciu în administrațiunea centrala a financiilor la București, vor înființá acolo o revista întitulata „Buletinul financiaru“, care va eși odata pe luna, prețul pe anu 10 lei. — La Braila a începutu să apară unu diuaru de tóte dílele, în dóue limbi, românește și grecesce, sub titlul : „Mercuriu — Ermis“.

C a r n e v a l u.

Proba de „Roman'a“. Acest'a a fost titlul unei conveniri sociale române, ce s'a tînutu aice mercuri dupa miédiadi și sér'a în sal'a cea mare a otelului „Europa“. De óra-ce în balul românú, care se va dá mart'ia viitoare, se va jucá și „Roman'a“, de câteva septemâni la mai multe familie române d'aice s'au tînutu probe din acestu jocu naționalu, iér mercuri totu publicul s'a întrunitu la o proba generala în dísa localitate. Afara de publicul românú, societatea s'a compusú și din numeroșe familie neromâne. Fíresce, s'a jocatú și alte jocuri, ma în urma și Batut'a cu Calusieriu, și astfel petrecerea a devenitu fôrte animata. Dupa finitul probei, mai tóta societatea s'a întrunitu în același otelu la o cina comuna, unde din întemplantare se gasiá și consulul românú, dl Eugeniu Voinescu, numitu și venitu de curênd la Budapesta. Aice petrecerea durá pâna târdíu, și — sub impresiunea momintelor placute — s'a decisú cá în duminéc'a viitoare se se mai tîna o proba.

Balul românú din Viena, datu la 14 I. c. în „Grand Hôtel“, a reeșitu fôrte bine. O societate fôrte destinsa a onoratu și de asta-data petrecerea arangiata de tinerii români. Venitul are se fá considerabilu.

C e e n o u ?

Statu'a lui Heliade, care a zacutu mai multu tîmpu la Braila, dupa ce a sositu din Italia, în urma — prin staruintiele dlui senatoru C. Varlanu — s'a tramisú la București, dar nu se scie când se va puté inaugura, căci înca nu sînt parale de ajunsu. Sperámu înse, că patriotisimul va face și la București, ceea ce în alte tîeri ar fi facutu de multu, o colecta în favorul redicării acestei statue.

La iubileul țiarului i se va predá o adresa de felicitare și de devotamentu esecutata într'unu modu artisticu și de odata cu acésta adresa i-se va dá o caseta de argintu cu 25 de aquarelle, care vor represintă evenimente însemnate precum și zidiri remarcabile din tîmpul domniei împératului. Apoi se vor cumperá 20,000 esemplare din o scriere de ocaziune, pentru care comisiunea museului pedagogicu a emisú unu premiu, și se va împartí poporului în díu'a de 2 marte în form'a unei brosiuri cu portretul împératului. Apoi, se va radicá pe treptele municipalității unu chioscu cu o panorama de 40 tablouri transparente, care asemenea vor represintă momente însemnate din tîmpul

domniei împératului. Afara de acésta, s'a deschisú comisiunii școlare a orasiului unu creditu de 12,500 ruble pentru înființarea treptata a 25 școle noue elementare. Pentru întretînerea lor se vor înscrie în fiecare anu 46,500 ruble în bugetul comunei. Printre celelalte dispozițiuni pentru serbarea jubileului se afla și punerea unui concursu de 5000 ruble pentru o istoria a orasiului Petersburg în tîmpul dela 1703 pâna la 1880. Oper'a premiata va fi dedicata împératului.

Din Alba-Iulia, primimu cu datul 17 febr. urmatórele șire : Onorata Redacțiune ! La întrebarea dlui corespondinte —r— din Alba-Iulia, publicata în nrul 9 al „Familiei“ am onóre a da urmatoriul răspunsu. Venitul curatu al balului de sub întrebare a fost 84 fr. din cari 42 fr. s'au tramisú dlui comite supremu Zeyk Károly din Aiudu, iéra 42 fr. dlui Ioan cav. de Puscariu septemviru în Budapesta, cá și casarului societății pentru fondul teatrului românú. Cu aretarea cuitelor, precum și cu alte detaiuri sîm gata a servi ori și cui, și ori și când. Cu tóta stim'a, Georgiu Popu, fostul casiru.

În comitatul Carasiului se continua scandalul ieșitu la ivéla în Severin. Septemân'a trecuta s'a tînutu acolo o adunare a comitetului comitatensu anume în caus'a defraudărilor, adunarea a fost fôrte șgomotósa, și s'a terminatu prin suspendarea dela oficiu a judelui administrativu Ioan Pascu, despre care s'a constatatu, cá a defraudatu 29,000 fl. ; s'au mai suspendatu judele adm. Biro. S'a propusú și secestrarea averii vice-comitelui Ghica, cá respundietoru pentru subalternii sei, dar propunerea ast'a a cadíutu ; înse la ordonanti'a telegrafica a ministeriului de interne, secestrarea totusi s'a facutu.

Fét'a ambasadorului. Ambasadorul francesu din Constantinopolu, Fournier, are o féta fôrte frumoșá, de care sultanul s'a cam înamoratu. Nu de multu ea s'a preumblatu cu adoratorul ei în gradin'a palatului, și sultanul i-a promisú unu calu frumosu din Arabi'a. I-a și tramisú unul, înse acela a fost atât de prepaditu, încât fét'a l'a daruitu servitorului seu și a întreruptu ori ce legatura diplomatica cu sultanul.

Trei multiamiti. Unu stráinu trecêndu nu de multu în Varsíovia înaintea unei biserici, gasi acolo o femeia, care își frângea mânilé plângêndu. „Ce ti-i ?“ — o întrebá stráinul. Femei'a respunse, cá a voitú săsi boteze copilul, înse preotul cere dóue ruble, și dên-s'a n'are. Stráinul scóse o moneta de cincú ruble și o predete femeii, cá se-i readuca trei ruble, pân'atunce el o va așteptá. Nu peste multu femeia se rentórse, aducêndu cele trei ruble, și multiamiti pentru binefacere. Stráinul respunse : „Bucuros, căci îmi place să facu bine. E bine, acuma toti trei sîntemu multiamiti ; dta ti-ai botezatu baiatul, preotul a capetatu dóue ruble, și eu am scapatu de o moneta — falsa, ma înca am mai capetatu trei ruble“.

Arderea palatului din Iasi. „Dem. Nat.“ afla din sorginte sigura, cá dupa primele investigațiuni ale justiției asupra cauzei incediului palatului administrativu din Iasi, intendantul acelu edificiu și doi aprodi aru fi autorii acestui condemnabilu faptu. Argintari'a palatului erá încredințata intendantului aceetuiu, care avea și grija conservării mobilierului domnescu. Se vede, cá o parte din aceste argintarii disparuse și acuma, când ordine se dedesera pentru preparatiunile primirei Domnitorului la Iasi ; intendantul, de téma d'a nu se constatá lips'a, ar fi uneltitu consumarea palatului prin flacari. Acei doi aprodi implicati în cauza aru fi primitu o suma óre-care dreptu pretiu al participării lor, și instructiunea urméza cu cea mai mare acti-

vitare spre stabilirea adevărului. Dl C. Stefanescu, procurorul de secțiune pe lângă curtea de casațiune, se afla la Iasi, cu însărcinarea specială d'a priveghii înstrucțiunea acestei cauze.

Emanciparea femeilor. În Free-Trade-Hall din Manchester a fost septemân'a trecută un mare meeting, de mai multu timpu anunțiatu, pentru stimularea mișcării în favoarea emancipării politice a femeilor. Auditoriul, care umpluse acea sașă mare până la celu din urma locu, constă aproape numai din femei și tôte discursurile fura tînute asemenea numai de femei. Dômn'a Duncan Mac Laren din Edinburgh, o sora a lui John Bright, avea presiđent'a. S'a primitu de meeting unu memoriu adresatu guvernului, prin care se cere pentru femei dreptul votului că unu actu de dreptate și s'a numitu o numeroșă deputațiune care sê predê în curênd lordului Beaconsfield numitul memoriu.

Unu iubileu interesantu s'a tînutu sâmbet'a sêr'a în Sibiiu. Dl comerciantu Grigorie Mateiu a serbatu anul al 50-le al carierei sale de negustoru, întrunindu la mês'a-i ospitala mai tóta inteligenti'a româna de acolo, în frunte cu Esc. mitropolitul Miron Romanul, carele a și dîsu primul toastu, dupa care urmara altele multe. Au sositu 86 de telegrame salutătoare, din tiera și din strâinetate. La multi ani!

Sciri scurte. Sistemul metricu s'a întrodusu în modu obligatoru din januarie a. c. și în Români'a. — **Magnetisorul Hansen** a produsu mare agitațiune în Viena, ma și unu procesu, pe care înse uênsul l'a perdutu; poliți'a a opritu reprezentațiunile sale ulterioare. — **Verhovay** se întaresce pe dî ce merge; dîlele trecute el a eșitu pentru prim'a-ôra cu trasur'a la plimbare; medicul a declarat, că îngrigirea lui nu mai e necesaria.

Flamur'a lui Hymen.

Dl **Iuliu Moga**, învetiatoru la școl'a normala din Reșinari, a serbatu dîlele trecute cunun'a sa cu domnișôr'a Aurelia Bratu, învetiatorêsa la școl'a de fetitue în Reșinari.

Suvenirea mortilor.

Ioanu Boeriu, parocul gr. c. al Muresiu-Lechinției, administratoru protopopescu al tractului M. Ludosiu, a repausatu la 16 febr. în urm'a unor suferintie grele de apoplezia, numerându a 44 anu al etătii sale, a 18 a pastoririi sufletesci precum și al vietii sale conjugale. Îl plânge Laura Boeriu nascuta Vlassa că soția împreuna cu fii sei minoreni Ioanu, Elena, Aurelia și Virgiliu; Elia Vlascu canonicu metrop. cu soți'a sa Ana că socrii; Elisabeta maritata Blancu, Ana maritata Bonecki, Iuliana maritata Lazaru și Sofia maritata Negrutiu că sorori; Nicolau Solomonu cu soți'a sa Eleonora și Emiliu Vlassa cu soți'a sa Maria.

Elena Lengeru, mam'a dlui avocat Ion Lengeru din Brasiovu, a muritu la 10 l. c. în comun'a Ligetu aproape de Timișoara.

Nicolau K. Papp, redactorul dîuarului „Magyar Polgár“ din Clusiu, a încetatu din vietia, în etate de 42 ani. Prin mórtea lui dîuaristic'a ungurêsca din Transilvania a perdutu multu, căci a fost unu omu fôrte activu. De origine, el a fost armênu.

Înmormântarea lui Cremieux s'a facutu cu mare pompa și a duratu patru ôre. La mormêntu a

vorbitu și unu jidovu francesu a dîsu: „Junimea francesă-ebraică promite în fașă a cocsugului lui Cremieux, că îndata ce va sôsî ôr'a, ea va luptă în prim'a linia!“

Ghicitura de semne

de Aloisia Tiarina.

lou-ii * u x o x i x -e * u ? e,
 ?ó-ete a * u Δ t u * iá,
 * u- * u șe u † □ e; e * e-iu-i,
 ;e in * e x u † □ i?; a-ea,
 lu Δ ai □ o-u † □ u; a x ile,
 □ o-u † * * -u □, □ o-u † a Δ a-a,
 lu Δ ai † a † ea * * ea a □ al * * a
 □ e † a Δ ile ! u □ i?; a-u.

—.(? x e, aliu.

Terminul de deslegare e 4 martiu. Că totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 4 :

Câte vènturi furioșe viscolându în sborul lor M'au lovit, se mira lumea cum traescu și 'ncea-s fecîoru ; Sângele care provine dintr'unu sinu de semidieu, Nu apune nici odata, fia timpul cât de greu !

Români'a.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Elena Zacharia n. Daminescu, Elena Boeriu, Aloisia Tiarina, Sidonia Major, Elena Heteu, Emilia Popu n. Marcusiu, Susana Popovicîu, Emilia Ardeleanu, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Septimia Popovicîu, Ana Muresianu, Cleopatra Crisianu, Eufrosina Valeanu, Iulia Popescu, Amalia Moldovanu.

Premiul l'a câștigatu domnișôr'a Eufrosina Valeanu.

Deslegarea ghiciturei de silabe din nr. 6 :

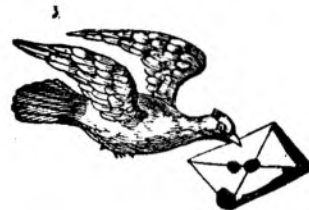
Caprino
 Atlas
 Rheims
 Osvicim
 Luna
 Ulan.

Literele inițiale, cetite de sus în jos, dau numele „Carolu“ ; finalele, cetite asemenea asiá, numele „Ossman“, și literale a treia cetite totu de sus în jos, dau numele „Plevna“.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Septimia Popovicîu, Aurelia și Leontina Colceriu Carabianu, Elena Boeriu, Aurelia Popescu, Minodora Micsiunescu, Zoe Dimbu, Agapia Muresianu, Maria Popovicîu, Nina Popu, și dnii Petru Valea și N. M. Todoreanu.

Premiul l'a câștigatu dsiôr'a Aurelia Popescu

Post'a Redacțiunii.

Blasiu. I vom face locu în „Siedietóre“.

Dnei E. P. in G. Încă n'amu cetit'o. Dupa cetire ve vom înștiințá numai decăt

Rosia. Precum audîmu, se afla aice.

Belcesti. S'au tramisu în septemân'a trecuta, și credemu

că de atunce de siguru au și sositu.

Dnei E. P. n. M. in Z. Care e numerul ce nu l'ati primitu ?